

Præsternes Kreds, og den Tale, vi i Gaar hørte af et af de ærede Medlemmer for Københavns Amt, beskæftigede sig for en væsentlig Del med det Strejkebryderi, som en enkelt Præst i dette Land havde begaaet overfor sine Kammerater, overfor Præsterne.

Jeg tillader mig nu at gøre opmærksom paa, hvilken Straf disse to Arbejdere have faaet — ja, der er ogsaa en tredje Mand, som er bleven straffet, han har ikke slaaet den paagældende, men set paa det uden at skride ind. De to Arbejdere sidde først 34 Dage i Varetægtsarrest. Saa bliver der indgivet Ansøgning om Benaadning. De to Mænd have aldrig tidligere været straffede; de ere endogsaa saa uberygtede, at de aldrig have været tiltalte for Gadeuorden eller have været straffede som Soldater. Der bliver altsaa indgivet Ansøgning om Benaadning. Jeg maa her udtale, at jeg finder det mærkeligt, at man, naar der indkommer Ansøgning om Benaadning, ikke ekspederer den noget hurtigere. Der maatte stilles Kautio, men det varede, saa vidt jeg erindrer, 10 Dage, inden der kom afslaaende Svar. Da der nu ikke var Plads i Aarhus Arresthus, bleve de paagældende Arbejdere transporterede til Randers for at afsone deres Straf der. Da de vare færdige med Afsoningen af deres Straf, møder der en Betjent fra Aarhus for at transportere dem tilbage til Aarhus. Dommen bliver paa ny oplæst for dem, og de blive gjorte bekendte med, at de en for alle og alle for en ere dømt til at betale Sagens Omkostninger. Hvad betyder nu dette? De to af de tre Arbejdere eje ingen Ting, ere fuldstændig blottede for alt, uden hvad de staa og gaa i, og eje kun en lille Smule Husgeraad. Men den tredje er nylig bleven gift og har et lille pænt Bohave. Nu skal denne Mand betale mellem 2 og 300 Kroner i Sagsomkostninger. Og hvorledes gaar dette til? Han skal betale 36 Øre pr. Dag for de 34 Dages Varetægtsarrest, som han og hans Kammerater have udstaaet. Han skal endvidere betale — jeg erindrer ikke, om det er 25 eller 30 Øre for hver Dag, de have siddet paa Vand og Brød, ikke alene for sig selv, men ogsaa for de andre. Han skal betale Sagens almindelige Omkostninger, Salær til Aktor og Defensor, og han skal betale Transporten til Randers frem og tilbage. Men da de ere bleven transporterede til Randers som Arrestanter, skal han betale dobbelt Billetpriis, og han skal betale ikke alene for sin og sine Kammeraters Rejse,

men han skal ogsaa betale for Betjenten, som transporterede dem til Randers — og han skal tillige betale Rejsen for den Betjent, som kom op og hentede dem, da han og hans Kammerater havde udstaaet deres Straf. Men ikke nok med det, han skal tillige betale Betjenten 10 Kr. i Diæter for de to Dage, som ere medgaaede til Transporten af Arrestanterne. Denne Arbejder, der ellers er en uberygtet og hæderlig Arbejder, som er kommen ind i denne vældige Lønkamp, og som ikke har kunnet beherske sig — det er jo beklageligt, men det er forstaaeligt, at han ikke har kunnet det —, denne Mand har først maattet døje at blive tagen bort fra sin Hustru og sit Barn, derefter maattet sidde 34 Dage i Varetægtsarrest, udholde den Spænding, som det er at vente paa Afgørelsen, om han blev benaadet eller ej — jeg bemærker, at han har et meget svagt Helbred, saa at Lægen endog har erklæret, at det var tvivlsomt, om han kunde taale Vand- og Brødstraffen — og har endelig maattet udstaa 15 Dages Vand og Brød, denne Mand bliver nu fuldstændig ruineret, hans Hjem bliver fuldstændig splittet ad, man tager alt, hvad han ejer og har, hvad der har kostet maaske flere Aars Arbejde at skaffe til Veje.

Stil saa op i Modsætning hertil den lemfældige Behandling, som er anvendt over for de to ansatte og velhavende Mænd der oppe i Thy, der have begaaet et Underslæb hver for sig paa 20,000 Kr. over for den Sparekasse, hvis Interesser de vare satte til at varetage. Eller stil op som Modsætning hertil det, der skete for nogle Uger sidenovre i det østlige Fyn, hvor en Forvalter og en Baron en Dag overfaldt en Arbejder uden nogen som helst egentlig Grund, blot fordi de vare ophidsede. De faldt da over ham og skamslog ham i den Grad, at to Læger have afgivet Attest for, at den Mand var grusomt mishandlet. Han gaar til Herredskontoret, men der bliver han afvist. Han gaar til Stedets Læge, han vil ikke give en Attest, han gaar til en Sagfører — det var i Kerteminde —, men denne vil ikke have noget med Sagen at gøre. Saa er der nogle socialdemokratiske Fiskere, der sige til ham: Tag du og rejs ind til Odense og henvend dig til „Fyns Socialdemokrat“. Det gør han, der skaffes en Læge, han faar en Attest for at være mishandlet, og der bliver udtaget Klage mod Baron, der i Førligskommissionen erklærer sig villig til at betale Karlen en Erstatning af 600 Kr. Det er en vældig Triumf for den socialdemokra-